
**“ಈ ಫ್ರಶ್ವೆರೆ ನಮರೆ ಉತ್ತರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ,
ಆದರೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ”**

**ಧ್ಯಾನೋಸಿಂಗ್ ರಾವತ್, ಪ್ರಭಾ, ಸೂರತ್ ಲಾಲ್
ಜಗಬೀರ್ ಸಿಂಗ್, ಬಚ್ಚನ್ ಲಾಲ್**

ಆದರ್ಶ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ, ಗಂಗಾಣಿ, ನೌಗಾಂವ್ ಬ್ಲಾಕ್
ಉತ್ತರಕಾಶಿ ಜಿಲ್ಲೆ, ಉತ್ತರಾಖಂಡ್

ಉತ್ತರಕಾಶಿಯಿಂದ ಬಡಕೋಟ್‌ಗೆ, ಗಂಗಾನದಿ ಕಣಿವೆಯಿಂದ ಯಮುನಾ ನದಿ ಕಣಿವೆಗೆ ದೇವದಾರು ಮರಗಳ ಕಾಡುಗಳ ನಡುವೆ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ರಮಣೀಯ ಅನುಭವ. ಬಡಕೋಟ್‌ನಿಂದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ, ಯಮುನಾ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಗಂಗಾಣಿ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ತಲುಪಬೇಕು. ಶುಭವಾದ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂಧಾರ್‌ಪೂಂಚ್ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಯು ದೇವರು ಕರುಣಿಸಿದ ವರದಂತೆ ಮನೋಹರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. 1970ರ ದಶಕದ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೂ ಯಮುನೋತ್ರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಕಾಲುದಾರಿಯು ಇದೇ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಗಂಗಾಣಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಶಾಲೆಗಳು, ಒಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯ ಮತ್ತು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣದ ಸಂಕೀರ್ಣವಿದೆ. ಒಂದರಿಂದ ಐದನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೂ ಇರುವ, 1972ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯೊಂದು ಅಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿಯೇ ಆರರಿಂದ ಎಂಟನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಇರುವ ಮಾದರಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಿದೆ. ಮೈದಾನದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕಸ್ತೂರ ಬಾ ಗಾಂಧಿ ಬಾಲಿಕಾ ವಿದ್ಯಾಲಯ (ಕೆಜಿಬಿವಿ)ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ನಿಲಯವಿದೆ. ಗಂಗಾಣಿಯ ಮಾದರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತೊಂಬತ್ತೇಳು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನೋಂದಾವಣೆಗೊಂಡಿದ್ದು ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಹುಡುಗರು ಮತ್ತು ಎಪ್ಪತ್ತು ಹುಡುಗಿಯರು ಇದ್ದಾರೆ. 2005ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಕೆಜಿಬಿವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ನಿಲಯದಲ್ಲಿನ ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಇಲ್ಲೇ ಓದುತ್ತಿರುವುದೂ ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.

ರಾಜ್ಯದ ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗಳಂತೆ ಈ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೂ ಮಾದರಿ ಶಾಲೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನ ದೊರೆತದ್ದು 2016ರಲ್ಲಿ. ಅದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ತತ್‌ಕ್ಷಣವೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು, ಶಿಕ್ಷಕರು ದೊರೆತವು. ಹೀಗಾಗಿ ಧ್ಯಾನೋಸಿಂಗ್ ರಾವತ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾ ಈ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಮಾದರಿ ಶಾಲೆಗೆ ನೇಮಕಾತಿ ಆಗುವುದೆಂದರೆ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ದೊರೆತ ಮನ್ನಣೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ, ಜೊತೆಗೆ ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಇದೆ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಈ ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿಶೇಷ ಶ್ರಮವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಕರೂ 2001ರಿಂದಲೇ ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿರುವ ಸೂರತ್ ಲಾಲ್‌ರನ್ನು

ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಸೂರತ್ ಲಾಲ್‌ರು 1976ರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ ಹಿರಿಯರು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 2006ರಿಂದಲೂ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನದ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿರುವ ಜಗ್‌ಬೀರ್ ಸಿಂಗ್‌ರೂ ಇದ್ದರು. ಜಗ್‌ಬೀರ್ ಸಿಂಗ್‌ರು ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು-ಐವತ್ತೈದು ವಯಸ್ಸಿನ, ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ ಹಿರಿಯರು.

ಒಂದು 'ಆದರ್ಶ ವಿದ್ಯಾಲಯ'ವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತ ಮೇಲೆ ಗಂಗಾಣಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರ ತಂಡವು ಅದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿ, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಧಿಸುವ ಛಲದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಒಂದು ಶಾಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಂಬಲರ್ಹವಾದ ಒಂದು ಮಾನದಂಡವೇ ಅಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಗ್ಗಟ್ಟು. ಗಂಗಾಣಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವ ಯಾರಿಗೇ ಆದರೂ ಮೊದಲು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವುದು ಈ ಶಿಕ್ಷಕರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸ್ನೇಹ-ವಿಶ್ವಾಸ. ನಾವು ಬಿಸಿಲು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕನೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಸದಭಿಪ್ರಾಯಗಳು, ಅವರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಪರಸ್ಪರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ಸ್ನೇಹವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷಕರು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ದಿನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ತಾವು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಯಾವುವು ಎಂದು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿರುವ ಮನ್‌ಬೀರ್ ಸಿಂಗ್ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಳಗದ ಸಹಜ ಹಾಗೂ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವೇ ಆಗಿಹೋಗಿರುವುದು ಸಹ ತಂಡದಲ್ಲಿನ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಸಹ ಕಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ, ಸೂಚನೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಮನ್‌ಬೀರ್ ಸಿಂಗ್ ಥಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ 'ರನ್‌ವಾಲ್ಡಿ ಕಿ ಅಖಾನ್' ಎಂಬ (ಸರಳ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ, 'ರನ್ನಾಲ್ಡಿಯ ಗಾದೆಗಳು') ರನ್ನಾಲ್ಡಿಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ (ಈ ಭಾಷೆಯು ಉತ್ತರಕಾಶಿಯ ಯಮುನಾ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿನ ರನ್ನಾಲ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಒಂದು ಗಢ್‌ವಾಲಿ ಉಪಭಾಷೆ) ಧ್ಯಾನಸಿಂಗ್ ರಾವತ್‌ರವರು ಬರೆದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ, ದಪ್ಪ ಬೈಂಡ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಂದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಸಿದರು.

ನಾವು ಧ್ಯಾನಸಿಂಗ್‌ರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಹಿಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಡಿಯಲ್ಲಿ ರನ್ನಾಲ್ಡಿಯ ಸಿರಿವಂತ ಜಾನಪದ ಗಾದೆಗಳು, ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಧ್ಯಾನಸಿಂಗ್ ಅದಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾಖಲಿಸಿ ಇಡಬೇಕೆಂಬ ಪರಿಶ್ರಮದಾಯಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನೂ ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಊರಿನ ಹಿರಿಯರು ಮತ್ತು ಅಜ್ಜ

ಅಜ್ಜಿಯರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಗಾದೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲ ಗಾದೆಗಳೂ ದಾಖಲಿತವಾದವು. ಯೋಜನೆಯ ವೈಶಾಲ್ಯ, ಮಕ್ಕಳ ತೊಡಗುವಿಕೆ, ಧೈಯ ನಿಷ್ಠೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಿದ ಧ್ಯಾನಸಿಂಗ್ ಸಾಧನೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅಮೂಲ್ಯವೇ.

ಈ ಕತೆಗೊಂದು ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿ ರೂಪದ ಘಟನೆ ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಜರುಗಿತು; ಧ್ಯಾನಸಿಂಗ್ ನನ್ನನ್ನೂ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಆಶಿಷ್ವರನ್ನೂ ದೂರದ ಗ್ರಾಮವಾದ ಮೋಲ್ದಾಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಿನ 92 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಸೀತಾರಾಮ್ ಬಹುಗುಣ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಆ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಲಿಂಗಿಸಿದ ಧ್ಯಾನಸಿಂಗ್ ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿನ ಗಾದೆಗಳಲ್ಲಿನ ದೊಡ್ಡಪಾಲು ಈ ಹಿರಿಯರು ನೀಡಿದ ನಿಧಿ ಎಂದರು. ಬಡಕೋಟ್‌ನಿಂದ ಕೇವಲ 10 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಮೋಲ್ದಾಗೆ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೈಯ ಮೂಳೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುರಿದಂತೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಏರುತ್ತಾ ಹೋಗುವ ಈ ಮಣ್ಣಿನ ರಸ್ತೆಯ ತುಂಬಾ ಕಲ್ಲುಗಳು. 2006ರಿಂದ 2016ರವರೆಗಿನ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಸಿಂಗ್ ರಾವತ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಧ್ಯಾನಸಿಂಗ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಚಿರಪರಿಚಿತರು. ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರೋ ಚಿಕ್ಕವರೋ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆ ಹೇಳುವುದೋ ಕಾಲುಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದೋ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮೋಲ್ದಾದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಸಿಂಗ್ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಅದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಾಲವಿಜ್ಞಾನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗಾಗಿ. 2010ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಬಾರಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದಾಗಲೇ ಮೋಲ್ದಾದ ಶಾಲೆಯು ನೌಗಾಂವ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ನ ಇಪ್ಪತ್ತು ಶಾಲೆಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿತು. ಆಮೇಲೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದಾಗ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ತಂಡಗಳ ತಂಡವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಂಡ ಎಂದು ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡು ಜೈಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಜೈಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಧನೆಯು ಎಷ್ಟು ಅಗಾಧವಾದದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಲಾಗದ ಪೋಷಕರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಧ್ಯಾನಸಿಂಗ್ ಹೆಣಗಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಗೂ ನಗರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಎಂಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸ! ನಗರದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಪೋಷಕರೇ ಸ್ಪರ್ಧಾ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಮಕ್ಕಳ ಹೋಂ ವರ್ಕ್ ಮುಗಿಸಲು ನೆರವು ನೀಡುವುದಲ್ಲದೆ ತಾವೇ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ತಾವೇ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ ಮಾದರಿಗಳನ್ನೇ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಕೊಂಡು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ! ಮೋಲ್ದಾದ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ್ತಿರುವ ಜಲಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಬಹುಮಾನ ವಿಜೇತ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೈಯಾರೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಉತ್ತರಾಖಂಡ್‌ದ ವಿಜ್ಞಾನ ನಕ್ಷೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಕರಾದರೋ ಸ್ವತಃ ಹಿಂದಿ ಎಂ.ಎ. ಅಷ್ಟೇ ಮಾಡಿದವರು. ಅವರ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ತೀರಾ ಮೂಲಸ್ವರೂಪದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪರಿಕರಗಳು.

ಧ್ಯಾನೋಸಿಂಗ್ ತೆಳ್ಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಂತಿರುವ, ದೃಢವಾದ ಶರೀರದ ನಲವತ್ತರ ಪ್ರಾಯದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಇವರು ಚಾರಣದ ಕಡು ವ್ಯಾಮೋಹಿ. ಖಡಕ್‌ವಾಸ್ತಾದಲ್ಲಿನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಕ್ಷಣಾ ಅಕಾಡೆಮಿ(NDA)ಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಭಾರತೀಯ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಲಿರುವ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತರಕಾಶಿಯ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಚಾರಣ ಮಾಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಬಲು ಇಷ್ಟವಾದುದು. ಧ್ಯಾನೋಸಿಂಗ್ ಘಂಡೇಷನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡದ್ದು 2006ರಲ್ಲಿ. ಆಗ ಅವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಮುಂದಿನ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅವರು ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ಈ ಸಂಬಂಧ ಹೆಚ್ಚು ದೃಢವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಧ್ಯೇಯಗಳ ಬಗೆಗಿನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಪಾಠಗಳಿಗೂ ತರಗತಿಯ, ಅನುಭವಕ್ಕೂ ತಳುಕುಹಾಕಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ - ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಬೇಸಿಗೆ ಮತ್ತು ಚಳಿಗಾಲದ ಕಾರ್ಯಾಗಾರಗಳಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎಂದು ಅವರು ಪದೇ ಪದೇ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವವಿದೆ. ಅವರಲ್ಲೆ ಟಿಎಲ್‌ಸಿ ಮತ್ತು ವಿಟಿಎಫ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನೋಸಿಂಗ್‌ರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೋಲ್ಡಾ ಶಾಲೆಯ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿನ ಕಾರಣಕರ್ತರಾದ ಧ್ಯಾನೋಸಿಂಗ್ ಸದ್ಯ ಗಂಗಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಈ ಶಾಲೆಗೂ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಿವೇಕಿಗಳಾದ ಧ್ಯಾನೋಸಿಂಗ್ ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ತಾವು ಅವರ ಬೆನ್ನಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾದ ಪ್ರಭಾ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಾಳತ್ವ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವೀಧರರಾಗಿರುವ ಪ್ರಭಾ ಇಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಗಣಿತವನ್ನೂ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಾಲ ವಿಜ್ಞಾನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಕೆಯೇ ತಯಾರು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಭಾ ಅದನ್ನು ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಬಾಚಿಕೊಂಡರು. ನಾವು ಶಾಲೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದಾಗ ಎರಡು ತಂಡಗಳು “ನಮ್ಮ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಔಷಧಿ ಸಸ್ಯಗಳು” ಮತ್ತು “ಸ್ಥಳೀಯ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಪೌಷ್ಟಿಕತೆ” ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ತಿಂಗಳಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದು. ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದಾಗ ನಮಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಕಠಿಣವಾದ ಪರಿಶ್ರಮವೂ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹಗುರವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಸ್ಪರ್ಶವೂ ಗೋಚರವಾದವು. ಎಲ್ಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳೇ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತಮ್ಮದೇ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಆಶುಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಲು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲೇ ತಯಾರಾಗುವಷ್ಟು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅವರು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ “ಪತಾ ಕರೇಂಗ್” (ಉತ್ತರ ಹುಡುಕುತ್ತೇವೆ) ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಕ್ಕಳ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಅಂತಹುದು.

ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆದಿರುವುದು ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ. ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಆಶಿಸುವ ಪ್ರಭಾ, ಇದೀಗ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಓದುವುದು, ಬರೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಟ್ಟದ ದಕ್ಷತೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೆ.ಜಿ.ಬಿ.ವಿಯಿಂದ ಬಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವುದೇ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮುಂದೆ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಬಂದವರು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ, ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಗಮನ ನೀಡಲು ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೊದಲು ಪೋಷಕರಿಗೆ ಶಾಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಅವರೂ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಸೂರತ್‌ಲಾಲ್ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪೋಷಕರೊಂದಿಗಿನ ತಿಂಗಳ ಸಭೆಯನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ, ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮೊದಲು ಪೋಷಕರು ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು; ಆದರೆ ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಮಾತು ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಂತೆ ಇಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಶಾಲ ಧ್ಯೇಯದ ಬಗ್ಗೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ನಾಗರಿಕರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ, ಜೀವನಪರ್ಯಂತ ಕಲಿಯಬಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ನಿರ್ಮಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ, ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣ ಇವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಪೂರಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಗಂಗಾಣಿಯ ಆದರ್ಶ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಹಜಾರದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲಾದ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯು ಅಂದವಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
